

GOBARTO

SPRAWOZDANIE FINANSOWE GOBARTO S.A.

WPROWADZENIE DO SPRAWOZDANIA FINANSOWEGO

WRAZ Z OPINIĄ NIEZALEŻNEGO BIEGŁEGO REWIDENTA

ZA ROK ZAKOŃCZONY DNIA 31 GRUDNIA 2016 ROKU

Zatwierdzono 29 marca 2017 roku

Spis treści

WPROWADZENIE DO SPRAWOZDANIA FINANSOWEGO	3
1. INFORMACJE OGÓLNE	3
2. ZAŁOŻENIE KONTYNUACJI DZIAŁALNOŚCI GOSPODARCZEJ	3
3. POŁĄCZENIE SPÓŁEK HANDLOWYCH	4
4. PRZYJĘTE ZASADY (POLITYKA) RACHUNKOWOŚCI.....	4
4.1. Format oraz podstawa sporządzenia sprawozdania finansowego	4
4.2. Wartości niematerialne i prawne.....	4
4.3. Wartość firmy	5
4.4. Środki trwałe	5
4.5. Środki trwałe w budowie	6
4.6. Inwestycje w nieruchomości oraz w wartości niematerialne i prawne.....	6
4.7. Inwestycje w jednostki podporządkowane i inne inwestycje długoterminowe	6
4.8. Jednostki powiązane	6
4.9. Inwestycje w jednostki podporządkowane, zaangażowanie w kapitał i inne inwestycje długoterminowe	6
4.10. Inne inwestycje krótkoterminowe (z wyłączeniem środków pieniężnych i aktywów finansowych).....	7
4.11. Aktywa finansowe.....	7
4.12. Leasing.....	8
4.13. Zapasy	8
4.14. Należności krótko- i długoterminowe	8
4.15. Transakcje w walucie obcej	9
4.16. Środki pieniężne i ekwiwalenty środków pieniężnych	9
4.17. Rozliczenia międzyokresowe.....	9
4.18. Kapitał podstawowy.....	9
4.19. Rezerwy	9
4.20. Kredyty bankowe i pożyczki oraz zobowiązania finansowe przeznaczone do obrotu.....	10
4.21. Koszty finansowania zewnętrznego	10
4.22. Odroczone podatki dochodowe.....	10
4.23. Rachunkowość zabezpieczeń	11
4.24. Wbudowane instrumenty pochodne	12
4.25. Uznawanie przychodów	12
4.26. Rozpoznawanie kosztów	13
4.27. Pomiar wyniku	13
4.28. Łączenie spółek.....	13

WPROWADZENIE DO SPRAWOZDANIA FINANSOWEGO

1. INFORMACJE OGÓLNE

Spółka GOBARTO S.A. (dawniej PKM Duda S.A.) została zawiązana na podstawie Aktu Notarialnego z dnia 12 grudnia 2001 roku i zarejestrowana w dniu 21 lutego 2002. Spółka prowadzi działalność na terytorium całego kraju na podstawie przepisów Kodeksu Spółek Handlowych. Spółka jest wpisana do rejestru przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego prowadzonego przez Sąd Rejonowy dla miasta stołecznego Warszawy Wydział Gospodarczy Krajowego Rejestru Sądowego, pod numerem KRS 0000094093, Spółce nadano numer statystyczny REGON 411141076. Akcje Spółki są notowane na Warszawskiej Giełdzie Papierów Wartościowych. Siedziba Spółki mieści się przy ulicy Kłobuckiej 25, 02-699 Warszawa.

Dnia 22 czerwca 2016 roku Zwyczajne Walne Zgromadzenie spółki Polski Koncern Mięsny DUDA S.A. z siedzibą w Warszawie, działając na podstawie art. 430 Kodeksu spółek handlowych oraz na podstawie §18 ust. 1 lit. d Statutu zmieniło Statut Spółki uchylając jego dotychczasowe brzmienie oraz uchwalając nowy tekst Statutu Spółki. Zmiana firmy spółki została wpisana do Krajowego Rejestru Sądowego dnia 7 października 2016 roku.

W statucie spółki dokonano zmiany firmy z Polski Koncern Mięsny Duda S.A. na Gobarto S.A. Zmiana firmy spółki na Gobarto S.A. to posunięcie strategiczne, które ma umożliwić efektywny rozwój działalności dzięki większej współpracy z Cedrob S.A. w ramach jednej grupy kapitałowej.

Zmiany w statucie dostosowują go do standardów panujących na rynku kapitałowym. Upraszczają sposób zarządzania spółką i tym samym przypisują zdefiniowane kompetencje Zarządowi i Radzie Nadzorczej.

Przedmiot działalności GOBARTO S.A. jest:

- Chów i hodowla świń
- Działalność usługowa wspomagająca chów i hodowlę zwierząt gospodarskich
- Przetwarzanie i konserwowanie mięsa, z wyłączeniem mięsa z drobiu
- Przetwarzanie i konserwowanie mięsa z drobiu
- Produkcja wyrobów z mięsa, włączając wyroby z mięsa drobiowego

Dnia 29 marca 2017 roku niniejsze jednostkowe sprawozdanie finansowe Spółki za roku zakończony dnia 31 grudnia 2016 roku zostało przez Zarząd zatwierdzone do publikacji.

2. ZAŁOŻENIE KONTYNUACJI DZIAŁALNOŚCI GOSPODARCZEJ

Sprawozdanie finansowe Spółki zostało sporządzone przy założeniu kontynuowania działalności gospodarczej przez Spółkę w okresie co najmniej 12 miesięcy po dniu bilansowym, czyli po 31 grudnia 2016 roku. Zarząd Spółki nie stwierdza na dzień podpisania sprawozdania finansowego istnienia faktów i okoliczności, które wskazywałyby na zagrożenia dla możliwości kontynuacji działalności przez Spółkę w okresie co najmniej 12 miesięcy po dniu bilansowym na skutek zamierzonego lub przymusowego zaniechania bądź istotnego ograniczenia przez nią dotychczasowej działalności.

W 2016 roku przepływy pieniężne z działalności operacyjnej wyniosły 29 milionów złotych.

Zarząd dopuszcza możliwość pozyskania dywidendy ze spółek zależnych, co miało miejsce również w latach poprzednich.

Na dzień 31 grudnia 2016 roku zobowiązania bieżące Spółki przewyższały aktywa obrotowe, wskazując tym samym na potencjalną utratę wartości rzeczowego majątku trwałego Spółki.

Zarząd Spółki przy ocenie przesłanek wziął pod uwagę następujące czynniki:

- w roku 2016 został wygenerowany dodatni wynik finansowy Spółki,
- w roku 2016 wygenerowane zostały dodatnie przepływy z działalności operacyjnej, pozwalające na obsługę zadłużenia, inwestycji oraz wzrost wolnych środków pieniężnych

W związku z powyższym Zarząd Spółki nie stwierdza na dzień podpisania sprawozdania finansowego istnienia faktów i okoliczności, które wskazywałyby na zagrożenia dla możliwości kontynuacji działalności przez Spółkę

w okresie co najmniej 12 miesięcy po dniu bilansowym na skutek zamierzonego lub przymusowego zaniechania bądź istotnego ograniczenia przez nią dotychczasowej działalności.

3. POŁĄCZENIE SPÓŁEK HANDLOWYCH

W roku obrotowym, za który sporządzono sprawozdanie finansowe, Spółka połączyła się ze spółkami zależnymi (dalej: spółki przejmowane), w których posiada 100% udziałów:

- Centrum Mięсне MAKTON sp. z o.o.
- Polski Koncern Mięсны TUCZ sp. z o.o.
- Polska Wołowina sp. z o.o.

Połączenie spółek zostało wpisane do Krajowego Rejestru Sądowego dnia 7 października 2016 roku.

Zgodnie z art. 492 § 1 oraz art. 515 § 1 w związku z art. 516 § 6 Kodeksu Spółek Handlowych połączenia dokonano przez przeniesienie całego majątku spółek przejmowanych na spółkę przejmującą (łączenie przez przejęcie), bez podwyższenia kapitału zakładowego spółki przejmującej oraz bez wymiany udziałów spółki przejmowanej na udziały spółki przejmującej.

Połączenie rozliczono metodą łączenia udziałów jak opisano w punkcie 42 dodatkowych informacji i objaśnień.

Połączenie miało na celu:

- uproszczenie struktury grupy kapitałowej
- obniżenie kosztów funkcjonowania spółek zależnych
- obniżenie kosztów funkcjonowania służb wsparcia.

4. PRZYJĘTE ZASADY (POLITYKA) RACHUNKOWOŚCI

4.1. Format oraz podstawa sporządzenia sprawozdania finansowego

Sprawozdanie finansowe zostało przygotowane zgodnie z przepisami ustawy z dnia 29 września 1994 roku o rachunkowości (dalej „UoR”).

Zawarte w sprawozdaniu finansowym dane są porównywalne z danymi ujętymi w sprawozdaniu za okres od dnia 1 stycznia 2015 r. do dnia 31 grudnia 2015r.

Rachunek zysków i strat Spółka sporządziła w wariantcie kalkulacyjnym.

Rachunek przepływów pieniężnych sporządzono metodą pośrednią.

4.2. Wartości niematerialne i prawne

Wartości niematerialne i prawne są rozpoznawane, jeżeli jest prawdopodobne, że w przyszłości spowodują one wpływ do Spółki korzyści ekonomicznych, które mogą być bezpośrednio powiązane z tymi aktywami. Początkowe ujęcie wartości niematerialnych i prawnych następuje według cen nabycia powiększonej o opłaty notariane i podatek od czynności cywilnoprawnych związanych z zakupem lub kosztu wytworzenia. Po ujęciu początkowym wartości niematerialne i prawne są wyceniane według cen nabycia lub kosztu wytworzenia pomniejszonych o umorzenie i odpisy z tytułu trwałej utraty wartości. Wartości niematerialne i prawne są amortyzowane liniowo w okresie odpowiadającym szacowanemu okresowi ich ekonomicznej użyteczności.

Przewidywany okres ekonomicznej użyteczności kształtuje się następująco:

Patenty, licencje, znaki firmowe	5-20 lat
Oprogramowanie komputerowe	5 lat
Inne wartości niematerialne i prawne	2-5 lat

Szacunki dotyczące okresu ekonomicznej użyteczności oraz metoda amortyzacji są przedmiotem przeglądu na koniec każdego roku obrotowego w celu weryfikacji, czy zastosowane metody i okres amortyzacji są zgodne z przewidywanym rozkładem czasowym korzyści ekonomicznych przynoszonych przez dane wartości niematerialne i prawne.

Na dzień bilansowy Spółka każdorazowo ocenia, czy wartość bilansowa wykazanych aktywów nie przekracza wartości przewidywanych przyszłych korzyści ekonomicznych. Jeśli istnieją przesłanki, które by na to wskazywały, wartość bilansowa aktywów jest obniżana do ceny sprzedaży netto. Odpisy z tytułu trwałej utraty wartości są ujmowane w pozostałych kosztach operacyjnych.

4.3. Wartość firmy

Wartość firmy jest to nadwyżka ceny nabycia jednostki lub jej zorganizowanej części nad niższą od niej wartością przejętych aktywów netto wycenionych według wartości godziwych. Wykazuje się ją w aktywach bilansu w odrębnej pozycji „Wartości niematerialnych i prawnych” jako „wartość firmy”.

Przewidywany okres ekonomicznej użyteczności kształtuje się następująco:

Wartość firmy	5 lat
---------------	-------

Odpisów amortyzacyjnych dokonuje się metodą liniową i zalicza się je do pozostałych kosztów operacyjnych.

Na dzień bilansowy Spółka każdorazowo ocenia, czy wartość bilansowa wykazanej wartości firmy nie przekracza wartości przewidywanych przyszłych korzyści ekonomicznych związanych z nią. Jeśli istnieją przesłanki przeprowadzany jest test na trwałą utratę wartości. Odpisy z tytułu trwałej utraty wartości są ujmowane w pozostałych kosztach operacyjnych.

4.4. Środki trwałe

Środki trwałe są wyceniane w cenie nabycia powiększonej o opłaty notarialne i podatek od czynności cywilnoprawnych, obciążający zakup podatek VAT, w części w której nie podlega on odliczeniu, prowizje i odsetki oraz ujemne i dodatnie różnice kursowe od kredytów i pożyczek, zobowiązań i przedpłat w okresie poprzedzającym oddanie rzeczowych aktywów trwałych do użytkowania, pomniejszonych o umorzenie oraz o odpisy z tytułu trwałej utraty wartości. W przypadku prawa wieczystego użytkowania gruntu przez cenę nabycia rozumie się cenę nabycia prawa od osoby trzeciej. Grunty wyceniane są w cenie nabycia pomniejszonej o odpisy z tytułu trwałej utraty wartości.

Koszty poniesione po wprowadzeniu środka trwałego do użytkowania, jak koszty napraw, przeglądów, opłaty eksploatacyjne, wpływają na wynik finansowy roku obrotowego, w którym zostały poniesione. Jeżeli możliwe jednakże jest wykazanie, że koszty te spowodowały zwiększenie oczekiwanych przyszłych korzyści ekonomicznych z tytułu posiadania danego środka trwałego ponad korzyści przyjmowane pierwotnie, w takim przypadku zwiększają one wartość początkową środka trwałego.

Środki trwałe, z wyjątkiem gruntów, są amortyzowane liniowo w okresie odpowiadającym szacowanemu okresowi ich ekonomicznej użyteczności, lub przez krótszy z dwóch okresów: ekonomicznej użyteczności lub prawa do użytkowania.

Roczne stawki amortyzacyjne, stosowane przez Spółkę dla poszczególnych grup rodzajowych, są następujące:

Prawo użytkowania wieczystego gruntu	amortyzowane w ciągu 99 lat
Budynki, lokale i obiekty inżynierii lądowej i wodnej	od 2,5% do 10%
Urządzenia techniczne i maszyny	od 4,5% do 33%
Środki transportu	od 10% do 40%
Inne środki trwałe	od 10% do 20%

Środki trwałe o niskiej jednostkowej wartości początkowej to znaczy wyższej niż 1 tysiąc złotych a poniżej lub równej 3,5 tysiąca złotych zostają zaliczone do środków trwałych i amortyzowane jednorazowo w miesiącu oddania ich do użytkowania.

Przedmioty małowartościowe o wartości początkowej niższej niż 1,0 tys. zł zostają odpisane w koszty materiałów w miesiącu oddania ich do użytkowania. Przedmioty te są ujęte w ewidencji pozabilansowej.

Szacunki dotyczące okresu ekonomicznej użyteczności oraz metoda amortyzacji są przedmiotem przeglądu na koniec każdego roku obrotowego w celu weryfikacji, czy zastosowane metody i okres amortyzacji są zgodne z przewidywanym rozkładem czasowym korzyści ekonomicznych przynoszonych przez ten środek trwały.

Na dzień bilansowy Spółka każdorazowo ocenia, czy wartość bilansowa wykazanych aktywów nie przekracza wartości przewidywanych przyszłych korzyści ekonomicznych. Jeśli istnieją przesłanki, które by na to wskazywały, wartość bilansowa aktywów jest obniżana do ceny sprzedaży netto. Odpisy z tytułu trwałej utraty wartości są ujmowane w pozostałych kosztach operacyjnych.

Odpisy z tytułu trwałej utraty wartości dotyczące środków trwałych, których wycena została zaktualizowana na podstawie odrębnych przepisów, zmniejszają odniesione na kapitał z aktualizacji wyceny różnice spowodowane aktualizacją wyceny. Ewentualna nadwyżka odpisu nad różnicami z aktualizacji wyceny zaliczana jest do pozostałych kosztów operacyjnych.

4.5. Środki trwałe w budowie

Środki trwałe w budowie są wyceniane w wysokości ogółu kosztów pozostających w bezpośrednim związku z ich nabyciem lub wytworzeniem, w tym kosztów finansowych, pomniejszonych o odpisy z tytułu trwałej utraty wartości. W ramach środków trwałych w budowie wykazywane są również materiały inwestycyjne. Środki trwałe w budowie nie są amortyzowane do momentu zakończenia ich budowy i oddania do użytkowania.

4.6. Inwestycje w nieruchomości oraz w wartości niematerialne i prawne

Do inwestycji w nieruchomości (obejmujących inwestycje w grunty, prawo wieczystego użytkowania gruntu, budynki i budowle) oraz w wartości niematerialne i prawne zalicza się takie nieruchomości oraz wartości niematerialne i prawne, których Spółka nie użytkuje na własne potrzeby, ale które Spółka posiada w celu przynoszenia korzyści w postaci przyrostu wartości.

Inwestycje w nieruchomości oraz w wartości niematerialne i prawne wyceniane są według cen nabycia lub kosztów wytworzenia pomniejszonych o odpisy umorzeniowe oraz odpisy z tytułu trwałej utraty wartości.

4.7. Inwestycje w jednostki podporządkowane i inne inwestycje długoterminowe

Inwestycje w jednostki zależne, w jednostki współzależne oraz w jednostki stowarzyszone są wyceniane według kosztu historycznego pomniejszonego o ewentualną utratę wartości.

Pozostałe inwestycje długoterminowe (z wyłączeniem aktywów finansowych opisanych w nocie 4.11 oraz inwestycji w nieruchomości i wartości niematerialne i prawne opisanych w nocie 4.2) są wyceniane według kosztu historycznego pomniejszonego o ewentualną utratę wartości.

Trwała utrata wartości udziałów w jednostkach podporządkowanych i innych inwestycji długoterminowych jest szacowana na każdy dzień bilansowy. Wartość bilansowa takich aktywów jest każdorazowo poddawana przeglądowi w celu stwierdzenia, czy nie przekracza ona wartości przyszłych korzyści ekonomicznych.

Skutki zmian wartości godziwych inwestycji w nieruchomości oraz w wartości niematerialne i prawne zaliczane są odpowiednio do pozostałych kosztów/ przychodów operacyjnych.

4.8. Jednostki powiązane

Spółka przez jednostki powiązane rozumie dwie lub więcej spółek wchodzących w skład danej grupy kapitałowej, gdzie grupa kapitałowa rozumiana jest jako jednostkę dominującą wraz z jednostkami zależnymi.

4.9. Inwestycje w jednostki podporządkowane, zaangażowanie w kapitał i inne inwestycje długoterminowe

Inwestycje w jednostki podporządkowane obejmują inwestycje w jednostki zależne, współzależne oraz stowarzyszone. Spółka poprzez jednostki zależne rozumie jednostki kontrolowane przez Spółkę, poprzez jednostki współzależne rozumie jednostki współkontrolowane przez wspólników na podstawie zawartej pomiędzy nimi umowy a poprzez jednostki stowarzyszone - jednostki, w których posiada zaangażowanie w kapitale oraz na które wywiera znaczący wpływ. Jednocześnie, poprzez zaangażowanie w kapitale innej jednostki Spółka rozumie jakikolwiek udział w kapitale tej innej jednostki, mający charakter trwałego powiązania. W przypadku jednostki stowarzyszonej, trwałe powiązanie występuje zawsze, chyba, że zbycie udziału w krótkim okresie od dnia jego nabycia, zakupu lub pozyskania w innej formie jest wysoce prawdopodobne.

Inwestycje w jednostki zależne, w jednostki współzależne oraz w jednostki stowarzyszone są wyceniane według kosztu historycznego pomniejszonego o ewentualną utratę wartości.

4.10. Inne inwestycje krótkoterminowe (z wyłączeniem środków pieniężnych i aktywów finansowych)

Inne inwestycje krótkoterminowe, z wyłączeniem środków pieniężnych i aktywów finansowych, wyceniane są według ceny nabycia lub ceny (wartości) rynkowej, zależnie od tego, która z nich jest niższa.

Skutki wzrostu lub obniżenia wartości inwestycji krótkoterminowych wycenionych według cen (wartości) rynkowych zalicza się odpowiednio do przychodów lub kosztów finansowych.

4.11. Aktywa finansowe

Aktywa finansowe w momencie wprowadzenia do ksiąg rachunkowych są wyceniane według kosztu (ceny nabycia), stanowiącego wartość godziwą uiszczonej zapłaty. Koszty transakcji są ujmowane w wartości początkowej tych instrumentów finansowych. Aktywa finansowe są wprowadzane do ksiąg rachunkowych pod datą zawarcia transakcji.

Po początkowym ujęciu aktywa finansowe są zaliczane do jednej z czterech kategorii i wyceniane w następujący sposób:

<i>Kategoria</i>	<i>Sposób wyceny</i>
1. Aktywa finansowe utrzymywane do terminu wymagalności	Według skorygowanej ceny nabycia (zamortyzowanego kosztu) ustalonej przy zastosowaniu efektywnej stopy procentowej
2. Pożyczki udzielone i należności własne	Udzielone pożyczki wykazuje się na dzień bilansowy w kwocie wymaganej zapłaty, a więc niespłaconego kapitału powiększonego o należne, już zapadłe i wymagające zapłaty odsetki. Odsetki te zwiększają przychody finansowe.
3. Aktywa finansowe przeznaczone do obrotu	Według wartości godziwej, a zyski/straty z tytułu aktualizacji wyceny są ujmowane w rachunku zysków i strat
4. Aktywa finansowe dostępne do sprzedaży	Według wartości godziwej, a zyski/straty z tytułu aktualizacji wyceny są ujmowane w rachunku zysków i strat

Wartość godziwa instrumentów finansowych stanowiących przedmiot obrotu na aktywnym rynku ustalana jest w odniesieniu do cen notowanych na tym rynku na dzień bilansowy. W przypadku, gdy brak jest notowanej ceny rynkowej, wartość godziwa jest szacowana na podstawie notowanej ceny rynkowej podobnego instrumentu, bądź na podstawie modelu wyceny uwzględniającego dane wejściowe pochodzące z aktywnego obrotu regulowanego bądź też z wykorzystaniem innych metod estymacji powszechnie uznanych za poprawne.

Trwała utrata wartości aktywów finansowych

Na każdy dzień bilansowy Spółka ocenia, czy istnieją obiektywne dowody wskazujące na trwałą utratę wartości składnika bądź grupy aktywów finansowych. Jeśli dowody takie istnieją, Spółka ustala szacowaną możliwą do odzyskania wartość składnika aktywów i dokonuje odpisu aktualizującego z tytułu utraty wartości, w kwocie równej różnicy między wartością możliwą do odzyskania i wartością bilansową.

Odpisy aktualizujące wartość składnika aktywów finansowych lub portfela podobnych składników aktywów finansowych ustala się:

- 1) w przypadku aktywów finansowych wycenianych w wysokości skorygowanej ceny nabycia - jako różnicę między wartością tych aktywów wynikającą z ksiąg rachunkowych na dzień wyceny i możliwą do odzyskania kwotą. Kwotą możliwą do odzyskania stanowi bieżąca wartość przyszłych przepływów pieniężnych

oczekiwanych przez jednostkę, zdyskontowana za pomocą efektywnej stopy procentowej, którą jednostka stosowała dotychczas, wyceniając przeszacowywany składnik aktywów finansowych lub portfel podobnych składników aktywów finansowych,

- 2) w przypadku aktywów finansowych wycenianych w wartości godziwej - jako różnicę między ceną nabycia składnika aktywów i jego wartością godziwą ustaloną na dzień wyceny, z tym że przez wartość godziwą dłużnych instrumentów finansowych na dzień wyceny rozumie się bieżącą wartość przyszłych przepływów pieniężnych oczekiwanych przez jednostkę zdyskontowaną za pomocą bieżącej rynkowej stopy procentowej stosowanej do podobnych instrumentów finansowych. Stratę skumulowaną do tego dnia ujętą w kapitale (funduszu) z aktualizacji wyceny zalicza się do kosztów finansowych w kwocie nie mniejszej niż wynosi odpis, pomniejszony o część bezpośrednio zaliczoną do kosztów finansowych,
- 3) w przypadku pozostałych aktywów finansowych - jako różnicę między wartością składnika aktywów wynikającą z ksiąg rachunkowych i bieżącą wartością przyszłych przepływów pieniężnych oczekiwanych przez jednostkę, zdyskontowaną za pomocą bieżącej rynkowej stopy procentowej stosowanej do podobnych instrumentów finansowych.

4.12. Leasing

Spółka jest stroną umów leasingowych, na podstawie których przyjmuje do odpłatnego używania lub pobierania pożytków obce środki trwałe lub wartości niematerialne i prawne przez uzgodniony okres.

W przypadku umów leasingu, na mocy których następuje przeniesienie zasadniczo całego ryzyka i pożytków wynikających z tytułu posiadania aktywów będących przedmiotem umowy, przedmiot leasingu jest ujmowany w aktywach jako środek trwały i jednocześnie ujmowane jest zobowiązanie w kwocie równej wartości bieżącej minimalnych opłat leasingowych ustalonej na dzień rozpoczęcia leasingu. Opłaty leasingowe są dzielone między koszty finansowe i zmniejszenie salda zobowiązania w sposób umożliwiający uzyskanie stałej stopy odsetek od pozostałego do spłaty zobowiązania. Koszty finansowe ujmowane są bezpośrednio w rachunku zysków i strat.

Środki trwałe będące przedmiotem umowy leasingu finansowego są amortyzowane w sposób określony dla własnych środków trwałych. Jednakże, gdy brak jest kontroli nad momentem i pewnością co do przejścia prawa własności przedmiotu umowy, wówczas środki trwałe używane na podstawie umów leasingu finansowego są amortyzowane przez krótszy z dwóch okresów: przewidywany okres użytkowania lub okres trwania leasingu.

Opłaty leasingowe z tytułu umów, które nie spełniają warunków umowy leasingu finansowego, ujmowane są jako koszty w rachunku zysków i strat metodą liniową przez okres trwania leasingu. Zależnie od celu użytkowania przedmiotu leasingu opłaty leasingowe zaliczane są do kosztów działalności operacyjnej (w tym: ogólnego zarządu lub sprzedaży) lub pozostałej działalności operacyjnej.

4.13. Zapasy

Zapasy są wyceniane według niższej z dwóch wartości: ceny nabycia lub kosztu wytworzenia oraz ceny sprzedaży netto.

Rozchód i wycena zapasów ujmowane są metodą średniej ważonej.

Koszty wytworzenia produktów gotowych i produktów w toku produkcji obejmują koszty bezpośrednich materiałów i robocizny. Na koniec każdego miesiąca następuje wycena stanu magazynowego w koszcie wytworzenia.

Zapasy materiałów i towarów odpisane są w koszty w momencie wydania ich z magazynu. Na koniec okresu wyceniane są według cen zakupu, nie wyższych od cen sprzedaży netto.

Wyjątek stanowią towary i materiały służące do sprzedaży detalicznej, których stan ustalany jest na koniec miesiąca drogą spisu z natury. Wyceniane są według cen zakupu, nie wyższych od cen sprzedaży netto.

Cena sprzedaży netto jest to możliwa do uzyskania na dzień bilansowy cena sprzedaży bez podatku od towarów i usług i podatku akcyzowego, pomniejszona o rabaty, opusty i tym podobne oraz koszty związane z przystosowaniem składnika aktywów do sprzedaży i dokonaniem tej sprzedaży, powiększona o należną dotację przedmiotową.

4.14. Należności krótko- i długoterminowe

Należności handlowe są wykazywane w kwocie wymaganej zapłaty pomniejszonej o odpisy aktualizujące.

Wartość należności aktualizuje się uwzględniając stopień prawdopodobieństwa ich zapłaty poprzez dokonanie odpisu aktualizującego. Odpisy aktualizujące wartość należności zalicza się odpowiednio do pozostałych kosztów operacyjnych lub do kosztów finansowych - zależnie od rodzaju należności, której dotyczy odpis aktualizujący.

Należności umorzone, przedawnione lub nieściągalne zmniejszają dokonane uprzednio odpisy aktualizujące ich wartość.

Należności umorzone, przedawnione lub nieściągalne, od których nie dokonano odpisów aktualizujących ich wartość lub dokonano odpisów w niepełnej wysokości, zalicza się odpowiednio do pozostałych kosztów operacyjnych lub kosztów finansowych.

4.15. Transakcje w walucie obcej

Transakcje wyrażone w walutach innych niż złoty są przeliczane na złote po kursie faktycznie zastosowanym w dniu zawarcia transakcji, a jeżeli zastosowanie tego kursu nie jest możliwe po kursie średnim ogłoszonym dla danej waluty przez Narodowy Bank Polski z dnia poprzedzającego ten dzień.

Na dzień bilansowy aktywa i pasywa wyrażone w walutach innych niż złoty są przeliczane na złote przy zastosowaniu obowiązującego na ten dzień średniego kursu ogłoszonego dla danej waluty przez Narodowy Bank Polski. Powstałe z przeliczenia różnice kursowe ujmowane są odpowiednio w pozycji przychodów lub kosztów finansowych lub, w przypadkach określonych przepisami, kapitalizowane w wartości aktywów.

Następujące kursy zostały przyjęte dla potrzeb wyceny:

	<i>31 grudnia 2016 roku</i>	<i>31 grudnia 2015 roku</i>
USD	4,1793	3,9011
EUR	4,4240	4,2615

4.16. Środki pieniężne i ekwiwalenty środków pieniężnych

Środki pieniężne w banku i w kasie wyceniane są według wartości nominalnej.

Wykazana w rachunku przepływów pieniężnych pozycja środki pieniężne składa się z gotówki w kasie oraz lokat bankowych o terminie zapadalności nie dłuższym niż 3 miesiące, które nie zostały potraktowane jako działalność inwestycyjna.

4.17. Rozliczenia międzyokresowe

Spółka dokonuje czynnych rozliczeń międzyokresowych kosztów, jeżeli dotyczą one przyszłych okresów sprawozdawczych. Bierne rozliczenia międzyokresowe kosztów dokonywane są w wysokości prawdopodobnych zobowiązań przypadających na bieżący okres sprawozdawczy.

4.18. Kapitał podstawowy

Kapitał podstawowy jest ujmowany w wysokości określonej w statucie i wpisanej w rejestrze sądowym. Jeżeli akcje obejmowane są po cenie wyższej od wartości nominalnej, nadwyżka ujmowana jest w kapitale zapasowym. W przypadku wykupu akcji własnych, kwota zapłaty za akcje własne obciąża kapitał własny i jest wykazywana w bilansie w pozycji „akcje własne”.

Koszty poniesione na emisję nowych akcji pomniejszają kapitał zapasowy z tytułu emisji akcji powyżej ich wartości nominalnej do wysokości tego kapitału. Pozostałe koszty są zaliczane do kosztów finansowych.

Wypłacone w trakcie roku obrotowego zaliczki na dywidendy są wykazywane w księgach rachunkowych i w bilansie jako podział zysku dokonany w ciągu roku obrotowego.

4.19. Rezerwy

Rezerwy ujmowane są wówczas, gdy na Spółce ciąży istniejący obowiązek (prawny lub zwyczajowy) wynikający ze zdarzeń przeszłych i gdy jest pewne lub wysoce prawdopodobne, że wypełnienie tego obowiązku spowoduje konieczność wypływu środków uosabiających korzyści ekonomiczne, oraz gdy można dokonać wiarygodnego oszacowania kwoty tego zobowiązania.

Spółka prowadzi program wypłaty odpraw emerytalnych. Wypłaty z tytułu powyższego programu odpisywane są w koszty rachunku zysków i strat w sposób umożliwiający rozłożenie kosztów odpraw emerytalnych na cały okres zatrudnienia pracowników w Spółce. Koszty z tytułu ww. świadczeń są ustalane metodą aktuarialną wyceny prognozowanych uprawnień jednostkowych.

4.20. Kredyty bankowe i pożyczki oraz zobowiązania finansowe przeznaczone do obrotu

W momencie początkowego ujęcia, kredyty bankowe i pożyczki są ujmowane według kosztu, stanowiącego wartość otrzymanych środków pieniężnych i obejmującego koszty uzyskania kredytu/ pożyczki (koszty transakcyjne). Następnie, wszystkie kredyty bankowe i pożyczki, z wyjątkiem zobowiązań przeznaczonych do obrotu, są wyceniane według skorygowanej ceny nabycia (zamortyzowanego kosztu), przy zastosowaniu efektywnej stopy procentowej.

4.21. Koszty finansowania zewnętrznego

Koszty finansowania zewnętrznego dotyczące budowy, przystosowania, montażu lub ulepszenia środków trwałych, przez okres budowy, przystosowania, montażu lub ulepszenia są ujmowane w wartości tych aktywów, jeśli dotyczą zobowiązania, które zostało zaciągnięte w tym celu.

Pozostałe koszty finansowania zewnętrznego ujmowane są w rachunku zysków i strat.

4.22. Odroczonego podatek dochodowy

Odroczony podatek dochodowy jest ustalany metodą zobowiązań bilansowych w stosunku do wszystkich różnic przejściowych występujących na dzień bilansowy między wartością podatkową aktywów i zobowiązań a ich wartością bilansową wykazaną w sprawozdaniu finansowym.

Rezerwa na odroczonego podatek dochodowy tworzona jest w odniesieniu do wszystkich dodatnich różnic przejściowych, chyba że rezerwa na odroczonego podatek dochodowy powstaje w wyniku amortyzacji wartości firmy lub początkowego ujęcia składnika aktywów lub zobowiązań przy transakcji nie stanowiącej połączenia jednostek i w chwili jej zawierania nie ma wpływu ani na wynik finansowy brutto, ani na dochód do opodatkowania lub stratę podatkową.

Rezerwa na podatek odroczonego tworzona jest w odniesieniu do wszystkich dodatnich różnic przejściowych wynikających z inwestycji w jednostkach zależnych lub stowarzyszonych i udziałów w jednostkach współzależnych, z wyjątkiem sytuacji, gdy terminy i kwoty odwracających się różnic przejściowych podlegają kontroli i gdy prawdopodobne jest, iż w dającej się przewidzieć przyszłości różnice przejściowe nie ulegną odwróceniu.

Składnik aktywów z tytułu odroczonego podatku dochodowego ujmowany jest w odniesieniu do wszystkich ujemnych różnic przejściowych i niewykorzystanych strat podatkowych przeniesionych na następne lata, w takiej wysokości, w jakiej jest prawdopodobne, że zostanie osiągnięty dochód do opodatkowania, który pozwoli wykorzystać ww. różnice i straty, chyba że aktywa z tytułu odroczonego podatku powstają w wyniku początkowego ujęcia składnika aktywów lub zobowiązań przy transakcji nie stanowiącej połączenia jednostek i w chwili jej zawierania nie mają wpływu ani na wynik finansowy brutto, ani na dochód do opodatkowania lub stratę podatkową.

W przypadku ujemnych różnic przejściowych z tytułu udziałów w jednostkach zależnych lub stowarzyszonych oraz udziałów w jednostkach współzależnych, składnik aktywów z tytułu odroczonego podatku dochodowego jest ujmowany w bilansie jedynie w takiej wysokości, w jakiej jest prawdopodobne, iż w dającej się przewidzieć przyszłości ww. różnice przejściowe ulegną odwróceniu i osiągnięty zostanie dochód do opodatkowania, który pozwoli na potrącenie ujemnych różnic przejściowych.

Wartość bilansowa składnika aktywów z tytułu odroczonego podatku dochodowego jest weryfikowana na każdy dzień bilansowy i ulega stosownemu obniżeniu o tyle, o ile przestało być prawdopodobne osiągnięcie dochodu do opodatkowania wystarczającego do częściowego lub całkowitego zrealizowania składnika aktywów z tytułu odroczonego podatku dochodowego.

Niepewność związana z rozliczeniami podatkowymi

Regulacje dotyczące podatku od towarów i usług, podatku dochodowego od osób prawnych oraz obciążeń związanych z ubezpieczeniami społecznymi podlegają częstym zmianom. Te częste zmiany powodują brak odpowiednich punktów odniesienia, niespójne interpretacje oraz nieliczne ustanowione precedensy, które

mogłyby mieć zastosowanie. Obowiązujące przepisy zawierają również niejasności, które powodują różnice w opiniach, co do interpretacji prawnej przepisów podatkowych, zarówno pomiędzy organami państwowymi jak i organami państwowymi i przedsiębiorstwami.

Rozliczenia podatkowe oraz inne obszary działalności (na przykład kwestie celne czy dewizowe) mogą być przedmiotem kontroli organów, które uprawnione są do nakładania wysokich kar i grzywien, a wszelkie dodatkowe zobowiązania podatkowe, wynikające z kontroli, muszą zostać zapłacone wraz z wysokimi odsetkami. Te warunki powodują, że ryzyko podatkowe w Polsce jest większe niż w krajach o bardziej dojrzałym systemie podatkowym.

W konsekwencji, kwoty prezentowane i ujawniane w sprawozdaniach finansowych mogą się zmienić w przyszłości w wyniku ostatecznej decyzji organu kontroli podatkowej.

Z dniem 15 lipca 2016 r. do Ordynacji Podatkowej zostały wprowadzone zmiany w celu uwzględnienia postanowień Ogólnej Klauzuli Zapobiegającej Nadużyciom (GAAR). GAAR ma zapobiegać powstawaniu i wykorzystywaniu sztucznych struktur prawnych tworzonych w celu uniknięcia zapłaty podatku w Polsce. GAAR definiuje unikanie opodatkowania, jako czynność dokonaną przede wszystkim w celu osiągnięcia korzyści podatkowej, sprzecznej w danych okolicznościach z przedmiotem i celem przepisy ustawy podatkowej. Zgodnie z GAAR taka czynność nie skutkuje osiągnięciem korzyści podatkowej, jeżeli sposób działania był sztuczny.

Wszelkie występowanie:

- nieuzasadnionego dzielenia operacji,
- angażowania podmiotów pośredniczących mimo braku uzasadnienia ekonomicznego lub gospodarczego,
- elementów wzajemnie się znoszących lub kompensujących,
- innych działań o podobnym działaniu do wcześniej wspomnianych, mogą być potraktowane jako przesłanka istnienia sztucznych czynności podlegających przepisom GAAR. Nowe regulacje będą wymagać znacznie większego osądu przy ocenie skutków podatkowych poszczególnych transakcji.

Klauzulę GAAR należy stosować w odniesieniu do transakcji dokonanych po jej wejściu w życie oraz do transakcji, które zostały przeprowadzone przed wejściem w życie klauzuli GAAR, ale dla których po dacie wejścia klauzuli w życie korzyści były lub są nadal osiągane. Wdrożenie powyższych przepisów umożliwi polskim organom kontroli podatkowej kwestionowanie realizowanych przez podatników prawnych ustaleń i porozumień, takich jak restrukturyzacja i reorganizacja grupy.

Aktywa z tytułu odroczonego podatku dochodowego oraz rezerwy na odroczony podatek dochodowy wyceniane są z zastosowaniem stawek podatkowych, które według uchwalonych do dnia bilansowego przepisów będą obowiązywać w okresie, gdy składnik aktywów zostanie zrealizowany lub rezerwa rozwiązana.

Aktywa z tytułu odroczonego podatku oraz rezerwy na podatek odroczony są w bilansie prezentowane oddzielnie.

4.23. Rachunkowość zabezpieczeń

Instrumenty pochodne, z których korzysta Spółka w celu zabezpieczenia się przed ryzykiem zmiany stóp procentowych i kursów wymiany walut, to przede wszystkim kontrakty na zamianę stóp procentowych (swapy procentowe) oraz w ograniczonym zakresie korzysta z instrumentów finansowych zabezpieczających ryzyko kursowe, zawierając transakcje forward.

W celu ograniczenia zmienności wartości ponoszonych przez GOBARTO S.A. (dawniej PKM DUDA) kosztów odsetkowych (powodującej odchylenia od kwot przyjętych w planach finansowych, czy budżetach), jednostka dominująca wykorzystuje transakcje pochodne typu Interest Rate Swap (IRS). Poprzez wykorzystanie kontraktu IRS na potrzeby zabezpieczenia się przed ryzykiem stopy procentowej Spółka osiągnie stały poziom stopy procentowej, po jakiej obsługiwany będzie koszt odsetkowy z tytułu zaciągniętego kredytu w danym horyzoncie czasowym.

Jeśli instrument pochodny spełnia kryteria umożliwiające wyznaczenie go na instrument zabezpieczający, wówczas w zależności od charakteru zabezpieczenia, zmiany jego wartości godziwej są albo ujmowane na bieżąco w rachunku zysków i strat, gdzie kompensują ujęte zmiany wartości godziwej zabezpieczanych aktywów, zobowiązań lub uprawdopodobnionych przyszłych zobowiązań, albo też ujmowane są jako oddzielny składnik kapitałów własnych, do momentu, gdy zabezpieczana pozycja nie zostanie ujęta w księgach rachunkowych. Zmiana wartości godziwej instrumentu pochodnego dotycząca nieskutecznej części zabezpieczenia jest natychmiast ujmowana w rachunku zysków i strat.

W przypadku zabezpieczeń wartości godziwej, które spełniają warunki umożliwiające stosowanie zasad rachunkowości zabezpieczeń, zysk lub strata z aktualizacji wyceny instrumentu zabezpieczającego są bezzwłocznie ujmowane w rachunku zysków i strat. Zysk lub strata na zabezpieczanej pozycji, które przypisać można ryzyku, przed którym jednostka się zabezpiecza, odpowiednio podwyższające lub pomniejszające wartość tej pozycji wykazaną w księgach rachunkowych, ujmuje się na bieżąco w rachunku zysków lub strat.

Jeśli korygowana jest wartość bilansowa zabezpieczanego, oprocentowanego instrumentu finansowego, korekta ta jest odpisywana do rachunku zysków i strat w sposób umożliwiający jej całkowite zamortyzowanie przed upływem terminu wymagalności/ zapadalności tego instrumentu.

W przypadku zabezpieczeń przepływów pieniężnych, które spełniają warunki umożliwiające stosowanie zasad rachunkowości zabezpieczeń, część zysku lub straty na instrumencie zabezpieczającym, którą uznano za efektywne zabezpieczenie, jest ujmowana w kapitale z aktualizacji wyceny, natomiast część niestanowiąca w pełni efektywnego zabezpieczenia jest ujmowana bezpośrednio w rachunku zysków i strat.

Jeżeli zabezpieczane uprawdopodobnione przyszłe zobowiązanie lub zabezpieczana prognozowana transakcja prowadzą do ujęcia składnika aktywów lub zobowiązania, wówczas w chwili ujęcia tego składnika aktywów lub zobowiązania, zyski lub straty, które uprzednio były ujmowane w kapitale z aktualizacji wyceny, są uwzględniane w cenie nabycia lub inaczej określonej wartości początkowej składnika aktywów lub zobowiązania. W przypadku wszystkich innych zabezpieczeń przepływów pieniężnych, zyski lub straty ujmowane początkowo w kapitale z aktualizacji wyceny są odnoszone do rachunku zysków i strat w tym samym okresie, w którym zabezpieczane uprawdopodobnione przyszłe zobowiązanie lub zabezpieczana prognozowana transakcja wpływają na rachunek zysków i strat (np. w okresie, gdy dochodzi do prognozowanej transakcji sprzedaży).

Jednostka zaprzestaje stosowania zasad rachunkowości zabezpieczeń, jeżeli instrument zabezpieczający wygasa lub zostaje sprzedany, jego wykorzystanie dobiega końca lub następuje jego realizacja, lub jeżeli zabezpieczenie przestaje spełniać warunki umożliwiające stosowanie wobec niego zasad rachunkowości zabezpieczeń. W takim przypadku, łączny zysk lub strata na instrumencie zabezpieczającym, które były początkowo ujęte w kapitale z aktualizacji wyceny, są nadal wykazywane w tym kapitale aż do momentu wystąpienia zabezpieczanej transakcji. Jeżeli jednostka przestała spodziewać się, że zabezpieczana transakcja nastąpi, wówczas ujęty w kapitale z aktualizacji wyceny łączny zysk lub strata netto są odnoszone na rachunek zysków i strat bieżącego roku obrotowego.

4.24. Wbudowane instrumenty pochodne

W przypadku zawarcia umowy, której składnikiem jest wbudowany instrument pochodny, a całość lub część przepływów pieniężnych związanych z taką umową zmienia się w sposób podobny do tego, jaki wbudowany instrument pochodny powodowałby samodzielnie, należy wbudowany instrument pochodny wykazać w księgach rachunkowych odrębnie od umowy zasadniczej. Następuje to wtedy, gdy spełnione są łącznie następujące warunki:

- zawarta umowa będąca instrumentem finansowym nie jest zaliczana do aktywów finansowych lub zobowiązań finansowych przeznaczonych do obrotu lub aktywów finansowych dostępnych do sprzedaży, których skutki przeszacowania są odnoszone do przychodów lub kosztów finansowych okresu sprawozdawczego,
- charakter wbudowanego instrumentu oraz ryzyka z nim związane nie są ściśle powiązane z charakterem umowy zasadniczej i ryzykami z niej wynikającymi,
- odrębny instrument, którego charakterystyka odpowiada cechom wbudowanego instrumentu pochodnego, spełniałby definicję instrumentu pochodnego,
- możliwe jest wiarygodne ustalenie wartości godziwej wbudowanego instrumentu pochodnego.

W przypadku umów niebędących instrumentami finansowymi, których składnikiem jest instrument spełniający powyższe warunki, wbudowany instrument pochodny zalicza się do aktywów finansowych lub zobowiązań finansowych przeznaczonych do obrotu oraz wycenia według wartości godziwej a skutki wyceny ujmowane są w rachunku zysków i strat.

4.25. Uznawanie przychodów

Przychody uznawane są w takiej wysokości, w jakiej jest prawdopodobne, że Spółka uzyska korzyści ekonomiczne, które można wiarygodnie wycenić.

4.25.1. Sprzedaż towarów i produktów

Przychody są ujmowane w momencie, gdy znaczące ryzyko i korzyści wynikające z prawa własności towarów bądź produktów zostały przekazane nabywcy. Przychody obejmują należne lub uzyskane kwoty ze sprzedaży, pomniejszone o podatek od towarów i usług (VAT).

4.25.2. Odsetki

Przychody z tytułu odsetek są rozpoznawane w momencie ich naliczenia (przy zastosowaniu efektywnej stopy procentowej), jeżeli ich otrzymanie nie jest wątpliwe.

4.25.3. Dywidendy

Należne dywidendy zalicza się do przychodów finansowych na dzień powzięcia przez Zgromadzenie Wspólników spółki, w którą jednostka zainwestowała, uchwały o podziale zysku przyznającej dywidendę, chyba że w uchwale określono inny dzień prawa do dywidendy.

4.25.4. Dotacje i subwencje

Dotacje i subwencje są ujmowane według wartości godziwej w sytuacji, gdy istnieje wystarczająca pewność, iż dotacja zostanie otrzymana oraz spełnione zostaną wszystkie warunki związane z uzyskaniem dotacji. Jeżeli dotacja lub subwencja dotyczy pozycji kosztowej, wówczas jest ona odraczana w bilansie i systematycznie ujmowana w pozycji przychodów w sposób zapewniający współmierność z kosztami, które dotacja ta ma w zamierzeniu kompensować.

Jeżeli dotacja lub subwencja ma na celu sfinansowanie nabycia lub wytworzenia środka trwałego, wówczas jest ona odraczana w bilansie i uznawana jako przychód przez okres amortyzacji środka trwałego.

4.25.5. Majątek socjalny oraz zobowiązania ZFŚS

Ustawa z dnia 4 marca 1994 r. (z późniejszymi zmianami) o zakładowym funduszu świadczeń socjalnych stanowi, że zakładowy fundusz świadczeń socjalnych tworzą pracodawcy zatrudniający co najmniej 20 pracowników w przeliczeniu na pełne etaty. Spółka nie dokonuje okresowych odpisów na ZFŚS.

Spółka wykazuje w bilansie oddzielnie saldo Funduszu i aktywa oraz zobowiązania Funduszu.

4.26. Rozpoznawanie kosztów

Spółka rozpoznaje koszty w wysokości uprawdopodobnionych zmniejszeń korzyści ekonomicznych w okresie sprawozdawczym, jeżeli można w sposób wiarygodny określić ich wartość. W ramach prowadzonej ewidencji Spółka stosuje zarówno porównawczy jak i kalkulacyjny rachunek kosztów.

4.27. Pomiar wyniku

Spółka rozpoznaje koszty w wysokości uprawdopodobnionych zmniejszeń korzyści ekonomicznych w okresie sprawozdawczym, jeżeli można w sposób wiarygodny określić ich wartość. W ramach prowadzonej ewidencji Spółka stosuje zarówno porównawczy jak i kalkulacyjny rachunek kosztów.

4.28. Łączenie spółek

W przypadku łączenia się spółek, na skutek którego nie następuje utrata kontroli nad nimi przez dotychczasowych udziałowców, dla celów rozliczenia stosuje się metodę łączenia udziałów polegającą na sumowaniu poszczególnych pozycji odpowiednich aktywów i pasywów oraz przychodów i kosztów połączonych spółek, według ich stanu na dzień połączenia, po uprzednim doprowadzeniu ich wartości do jednolitych metod wyceny i dokonaniu wyłączeń.